
[2020-51-RE](#)

Causa 2020-51-RE

(Bredillet c/ Garal Torres)

Número de registre 342-2020. Recurs d'empara

Aute del 12 d'octubre del 2020

BOPA núm. 125, del 21 d'octubre del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de juliol del 2020, per la representació processal del Sr. Thierry Bredillet, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra els autes del 6 de desembre del 2019 i del 27 de gener del 2020, dictats per la Secció Civil 2 de la Batllia, i, contra l'aute del 17 de juny del 2020, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la mateixa norma, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions al moment anterior a la vulneració al·legada. Així mateix, demana que cas que les proves impugnades s'haguessin adjuntat a les actuacions de la causa laboral, el Tribunal Constitucional declari la seva il·licitud i que quedin sense efecte;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 14, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. L'11 de juny del 2019, la direcció de l'Estació Servei Sant Marc va acomiadar disciplinàriament el Sr. Thierry Bredillet per la comissió d'una falta molt greu, atès que es trobava en el seu lloc de treball amb un taxa d'alcohol molt superior a la permesa, alhora que havia conduït en aquestes circumstàncies en un lloc de risc.

1.2. La representació processal del Sr. Thierry Bredillet va presentar una demanda laboral en què

impugnava l'acomiadament disciplinari i efectuava una reclamació per acomiadament injustificat i, entre d'altres, reclamava uns havers laborals impagats.

1.3. En el tràmit de proposició de proves, la Secció Civil 2 de la Batllia va dictar una providència que admetia la pràctica de diverses proves sol·licitades per la part adversa, consistint en l'obtenció de la documentació relativa a la intervenció policial en el moment del control del recurrent, així com en l'obtenció de les diligències judicials que se n'havien derivat.

1.4. La representació processal del Sr. Thierry Bredillet va interposar un recurs de reposició mitjançant el qual s'oposava a la pràctica de les proves esmentades, ja que considerava que la seva pràctica vulneraria el seu dret a la intimitat, establert a l'article 14 de la Constitució.

1.5. El 6 de desembre del 2019, la Secció Civil 2 de la Batllia va dictar un aute en què decidia desestimar el recurs de reposició.

1.6. La representació processal del Sr. Thierry Bredillet va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra les decisions ressenyades, i, el 27 de gener del 2020, la Secció Civil 2 de la Batllia va dictar un aute en què desestimava l'incident de nul·litat esmentat.

1.7. En aplicació de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, la representació processal del Sr. Thierry Bredillet va interposar un recurs d'apel·lació contra l'aute que desestimava l'incident de nul·litat, i, el 17 de juny del 2020, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual inadmetia a tràmit aquest recurs.

1.8. El 9 de juliol del 2020, la representació processal del Sr. Thierry Bredillet va presentar un recurs d'empara contra els autes del 6 de desembre del 2019 i del 27 de gener del 2020, dictats per la Secció Civil 2 de la Batllia, i, contra l'aute del 17 de juny del 2020, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la mateixa norma.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent al·lega que la divulgació en el marc del procés laboral de l'atestat policial i de les diligències sumarians que se'n van derivar vulneraria el seu dret a la intimitat.

- Considera que el Conveni núm. 108 del Consell d'Europa per a la protecció de les persones respecte del processament automatitzat de les dades de caràcter personal, en vigor a Andorra des de l'1 de setembre del 2008, definia les dades de caràcter personal relatives a la salut, considerant que aquest concepte inclou entre altres les informacions relatives a l'abús d'alcohol o al consum de drogues.

- Que les úniques excepcions a la comunicació d'aquestes dades estaven previstes en els apartats e) i f) de l'article 20 de la Llei 15/2003, qualificada de protecció de dades personals.

- Que només s'havien exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquest Conveni les dades relatives a la seguretat de l'Estat i a la investigació i prevenció d'infraccions penals.

-
- Al·lega que la prova demanada per l'adversa era pròpia d'un procediment inquisitorial, ja abolit en l'actualitat, en què primer s'acusa i després s'intenten obtenir les proves que permetin justificar l'acusació.
 - Retreu a la Sala Civil haver considerat que aquesta part al·legava que la prova d'alcoholèmia vulnerava la seva salut, al·legació que no s'ha fet mai.
 - Segons el seu parer, els tribunals no poden acceptar la pràctica d'aquelles proves que afecten dades sensibles, ja que com que no estan perseguint la comissió d'un delictes no tenen l'habilitació legal per obtenir proves que afecten el dret a la intimitat de les persones, i les dades relatives a la salut són dades especialment sensibles, per tant, les dades referides al consum d'alcohol són dades sensibles especialment protegides perquè es troben dins l'esfera de la salut i no poden ser difoses a tercers.
 - Al·lega que l'article 19 de la Llei 15/2003 esmentada disposa que les "*dades sensibles només poden ser objecte de tractament o de comunicació amb el consentiment exprés de la persona interessada*" i considera que una ordre judicial no és suficient en l'àmbit civil per autoritzar la comunicació de dades sensibles relatives a la salut d'una persona.
 - També considera que la ponderació entre el dret a la intimitat i el dret a la jurisdicció no s'ha dut a terme de manera adequada, perquè no només no hi ha cap habilitació legal per comunicar el resultat del test d'alcoholèmia, sinó que a més aquesta prova no és útil, ni necessària ni és proporcional a la demostració que es pretén assolir.
 - Cita la sentència del 15 de març del 2019, dictada pel Tribunal Constitucional en la causa 2018-63-RE, que no validava la incorporació d'una prova obtinguda en un procediment penal a un altre procediment. Considera que en aquest cas, el test d'alcoholèmia va ser efectuat per uns agents de policia que van valorar la proporcionalitat i la necessitat de la seva pràctica, però aquí no es tracta que el batlle instructor hagi de fer un judici de proporcionalitat propi, sinó que hi ha una prohibició legal expressa (article 19 de la Llei 15/2003, article 39 bis de la Llei qualificada de la Justícia i article 8.2 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals).
 - En darrer lloc, considera que l'aute del 6 de desembre del 2019 és ferm, ja que no és susceptible de ser objecte de cap recurs ordinari i, per tant, és un aute definitiu.
 - Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions al moment anterior a la vulneració al·legada. Així mateix, demana que cas que les proves impugnades s'haguessin adjuntat a les actuacions de la causa laboral, el Tribunal Constitucional declari la seva il·licitud i que quedin sense efecte.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil recorda que els tribunals han de garantir els drets fonamentals de tots els ciutadans i ponderar-los quan aquests han de cedir davant d'altres interessos legítims.
- D'acord amb la jurisprudència dels tribunals andorrans i amb la del Tribunal Europeu dels Drets Humans, qualsevol mesura que atempti al dret a la intimitat de les persones ha de ser necessària i

justificada en relació amb els fets que la motiven i proporcional a les circumstàncies dels fets.

- Considera que l'aute de la Batllia, que desestima el recurs de reposició, pondera adequadament els elements que han de conformar l'obtenció de la informació sol·licitada per atorgar-li valor probatori, és a dir, el dret a la intimitat i el dret a la defensa, ja que es discuteix el control policial efectuat en la persona del recurrent en horari laboral "*comportant una corresponsabilitat de l'empresa respecte de les actuacions realitzades pel treballador front a tercers*".
- Afegeix que el recurrent reconeix haver consumit begudes alcohòliques abans d'iniciar la jornada laboral, la qual va durar únicament mitja hora, i posteriorment va agafar el seu vehicle, fets suficientment explícits que permeten discutir si es trobava en estat d'embriaguesa en horari laboral.
- Refusa l'assimilació efectuada pel recurrent de la prova d'alcoholèmia a una dada sensible en vulnerar la seva salut.
- Pel que fa a la consideració de la taxa d'alcoholèmia com a una dada sensible, recorda que l'article 16 f) de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals, preveu excepcions al dret d'oposició quan la comunicació es requereix per part d'una ordre judicial.
- Sobre la sentència citada del Tribunal Constitucional, considera que el cas no és assimilable en absolut a aquesta causa; en efecte, no hi ha cap connexió entre l'obtenció d'una prova d'alcoholèmia realitzada pels agents policials en el marc d'un procediment penal i la incorporació d'unes intervencions telefòniques autoritzades per un jutge estranger a una causa penal seguida a Andorra.
- Per acabar, en relació amb l'adequació de la via processal recorda que la providència que admetia les proves sol·licitades no pot ser considerada definitiva, per tant, la via a seguir, d'acord amb la seva jurisprudència i la del Tribunal Constitucional, era la de l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació.

3.2. En primer lloc, la pretesa vulneració del dret a la intimitat del recurrent es fonamenta essencialment en el fet que el resultat del test d'alcoholèmia seria una dada sensible relativa a la seva salut, en el sentit del Conveni núm.108 del Consell d'Europa i de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

Aquesta interpretació no és gens convincent respecte del resultat d'un control policial efectuat en la via pública i que va permetre la constatació d'una infracció.

Efectivament, la taxa d'alcoholèmia constatada no diu res de l'estat de salut de la persona, sinó que caracteritza una situació fàctica i puntual.

A més, la llei permet a un agent de policia controlar per iniciativa pròpia, a la vista d'una infracció qualsevol del Codi de la circulació, la taxa d'alcoholèmia, cosa que no seria concebible si aquesta informació constituís una dada sensible relativa a l'estat de salut, el recapte de la qual, fora d'una autorització judicial en el marc d'un procediment penal, constituiria la vulneració del dret a la vida

privada.

3.3. En aquest cas, i sobreabundantment, existeix una resolució judicial justificada de manera objectiva, proporcionada i raonable que considera la prova sol·licitada per la part adversa necessària per contradir les alegacions del recurrent, d'acord amb les quals si bé el recurrent mateix reconeix que havia consumit alcohol considera que no es trobava en estat d'embriaguesa en el seu lloc de treball. El coneixement de la prova sol·licitada se circumscriurà, per tant, en l'àmbit jurisdiccional en el marc de la causa iniciada pel recurrent mateix, destacant que la valoració de les proves aportades per les parts correspon als tribunals ordinaris per tal de dur a terme de manera equitable la seva missió d'administració de la Justícia.

3.4. El recurrent no aporta tampoc elements que permetrien inferir la vulneració del seu dret a la jurisdicció.

Efectivament, les resolucions objecte de recurs estan motivades en Dret, valoren clarament l'interès de l'element probatori en relació amb els fets en litigi i no poden ser qualificades d'irraonables o d'arbitràries.

3.5. En conclusió, aquest recurs d'empara no evidencia cap element que permeti suposar la vulneració dels drets fonamentals garantits per la Constitució i, per consegüent, ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-51-RE presentat per la representació processal del Sr. Thierry Bredillet contra els autes del 6 de desembre del 2019 i del 27 de gener del 2020, dictats per la Secció Civil 2 de la Batllia, i, contra l'aute del 17 de juny del 2020, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 d'octubre del 2020.

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet
President Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Dominique Rousseau
Magistrat Magistrat